

de phosphorū în partea rezervată a clopotului, și se încalzesc phosphorul ca pază d'o kam datъ spre a'l toni, și după aceea mai tare, așa ca să se producă în clopot aerul de phosphorū ce se kondensă în apă: atunci clopotul cel care se lasă de se răcesc, residua gazos se pune într'un țes gradat, și mikșorarea volimului arată cantitatea de oxigenū ce se afla în aer.

Analizarea aerului prin phosphorū nu este tot d'ăzua eksakt, dar se face lesne și este bun pentru experiențele apromoximative.

Analizarea aerului prin hydrogenū.—Aerul atmosferic se mai analiză, determinându-se eksakt cantitatea de oxigenū ce conține, fiindcă să detăne ca și prisos de hydrogenū.

Analizarea aceasta se întemeiază pe principii următoare: când o scintilă electrică trece într'o amestecătură de oxigenū și de hydrogenū, atunci gazele acestea se combină spre a forma apă, și se face o mikșorare de volum, o absorbție, din care a treia parte înfundăză întocmai proporția de oxigenū conține în amestecătura gazoasă.

Așa dar spre a face analiza aerului prin hydrogenū, va trebui să se măsoare eksakt, într'un țes gradat, oare-care volum de aer atmosferic, a'l amesteca ca și prisos de hydrogenū, să se treacă o scintilă electrică în amestecătură, și să se determine mikșorarea volumului ce a черкат amestecătura după detănație.

Felul acesta de analiză se face mai obișnuit într'un instrument ce se numește eudiometr.

Fiindcă eudiometrul servește adesea în chimie, nu numai spre a analiza aerul, ci încă spre a se face analiza și altor multe gaze, de aceea vom da aici descripția eudiometrului celor principale întrebuințate în laboratorii.

Eudiometrul cel mai simplu și cel mai întrebuințat este cel ce se numește eudiometrul cu mercurū (Tab. 2, fig. 8).

Acest eudiometrul se compune de un țes de sticlă groasă: o vargă de fer, cu gumă la cele două capete.